

maioron reformam uita mea. Genanatio
 mea fecit in qua me misit. Et aut quisq;
 uiuat p[ro]p[ter] me. participatio facit qua
 manducat me. Ego utiq; humiliatus uiuo
 p[ro]p[ter] patre. Ille ored[us] uiuat p[ro]p[ter] me.
 Si aut ita dicitur. uiuo p[ro]p[ter] patre. quia
 ipse de illo n[on] ille de ipso e[st]. sine deo n[on] e[st].
 ac qualitas die dum est. Hic e[st] panis
 qui descendit de caelo. ut illu[m] manducando
 uiuam. quia aeterna uita ex nobis habe
 re non possum. Non sic manducauer[unt]
 patres ur[bi] maria. & morcaus. **T.**
 Qui manducat hunc pane[m]. uiuet in aet
 num. Qd[od] g[er] illi morau. ita uult intelligi.
 ut n[on] uiuant non hic t[em]poralit[er]. sed ibi
 in aet[er]nu[m]. & discipulis ei dixerunt.
 Durus e[st] hic sermo. Quis potest cum
 audire. Illi eni[m] intellexer[unt] ex more
 hominu[m]. quia d[omi]n[us] ih[esu]s hoc disponebat ut
 carnem qui inducus erat uerbu[m] ueluti con
 cisam d[omi]n[us] tribu[er]et credentib; uis[er]e. Durus
 est inquit h[ic] sermo. Sciens aut[em] ih[esu]s
 apud semetipsum quia n[on] mirabant de
 eo. Sic eni[m] apud se n[on] d[omi]n[us] d[omi]n[us] ut ab illo
 non audirentur. Sed ille qui illos nouerat
 esse ip[s]is audient[em] apud semetipsum. res
 p[ro]p[ter] d[omi]n[us] ait. Hoc uos sem[per] dicitur. quia
 dixi carnem meam do uobis manducare
 & sanguine[m] bibere. Si ergo uideritis
 filiu[m] hominis ascendente[m]. Hinc soluit
 q[ui]d illos nouerat. Illi eni[m] putabant eum
 eragaturu[m] corpus suum. ille dixit se
 ascendurum in caelum utiq; in caelum.

Cu[m] uideritis filiu[m] hominis ascendente[m].
 ecce ut tunc uidebitis quia non e[st] modo
 quo putatis erogat corp[us]. nec gra[ua] ei con
 sumit morsibus. Scit[ur] ubi erat prius.
 Nam quid filius hominis in caelo prius erat
 qua[m] in terra e[st] coeperit. Itaq; in alio
 loco. Et ibi inquit hominis quiescit in
 caelo. Quo ponat nisi ut intelligamus
 una[m] p[er]sona[m] e[st] xpm d[omi]n[us] & homine[m]. n[on]
 duas. nefides n[on]a non sit trinitas sed
 quatuoritas. xps g[er] uerus e[st]. uerbum ani
 ma[rum] caro. uerus xps filius d[omi]n[us] & filius homi
 nis. Sedm[od]o ueritate p[er]sona[m] in caelo erat.
 quando in tra[ns]log[us] batur. Sic erat filius
 hominis in caelo in ueritate. quomodo
 di filius erat in terra in uisus cep[er]ta car
 ne. Quid est g[er] q[ui]d ad ungu[m]. Sp[iritus] e[st]
 qui uiuificat. caro n[on] p[er]desit que qua[m].
 Quomodo die tu e[st] scientia inflat. id
 sola sine caritate. Ideo adiungit.
 Caritas uero adificat. sic etiam uere sola
 caro n[on] p[er]desit que qua[m]. Nec dicit sp[iritus]
 ad carnem. Quomodo accedit caritas ad
 scientiam. & p[ro]p[ter] plurimu[m]. Nam si
 caro nihil p[er]desit. uerbu[m] caro n[on] fieret. So
 nus aut[em] uerbi ut stilus aut conscriptio
 opera carnis sunt. sed ignorantia spu[ritu] tam
 qua[m] organu[m] suum. Sp[iritus] ergo e[st] qui uiuifi
 cat. caro aut[em] sedm[od]o intelligencia[m] eo[rum]
 qui d[omi]n[us] dare carnem suam ad man[us] du
 candu[m] aet[er]nitate[m] habent. Nam n[on] p[er]desit
 que qua[m]. Ergo sp[iritus] e[st] qui uiuificat.
 Sp[iritus] eni[m] facit uia[m] membra que ut illis